

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
SIR GORDON SLYNN

fremsat den 14. maj 1985 *

Høje Domstol.

De foreliggende sager hidrører fra Tribunal de grande instance de Verdun, som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 under to for den verserende straffesager har forelagt Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse af 9. marts 1984.

I hovedsagerne er Claude Chabaud, som er administrerende direktør for det selskab, der driver »Leclerc«-supermarkedet i Verdun, og Jean-Louis Rémy, som er administrerende direktør for »Cora«-supermarkedet, tiltalt for at have overtrådt den franske lovgivning om fastsættelse af mindstepriser for detailsalg af benzin, navnlig arrêté ministériel nr. 82-13/A af 29. april 1982. De tiltalte har påstået sig frifundet under henvisning til, at bestemmelserne i nævnte bekendtgørelse er i strid med fællesskabsretten. Med henblik på en afgørelse heraf har den nationale ret i hver af de to sager forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er arrêté ministériel af 29. april 1982, udstedt af økonomi- og finansministeren og energiministeren i Den franske Republiks regering, der forbyder salg af normal- og superbenzin i Frankrig til en lavere pris end

den pris, der fastsættes periodevis ved ministeriel beslutning, i strid med EØF-traktatens artikler 3, 5 og 30?»

De foreliggende sager vedrører de samme lovbestemmelser, som var omtvistet i sag 231/83, Cullet mod Centre Leclerc, i hvilken Domstolen afsagde dom den 29. januar 1985. Bortset fra, at Cullet-sagen vedrørte et civilt søgsmål, hvorunder der blev påstået nedlagt forbud mod handlinger i strid med de nævnte lovbestemmelser, mens disse sager er straffesager, vedrører sagerne i det væsentlige de samme fællesskabsretlige problemer. Selv om alle de traktatbestemmelser, som var omhandlet i Cullet-dommen, ikke er nævnt i de spørgsmål, der er forelagt af den nationale ret i de foreliggende sager, fremgår det klart, at det med disse spørgsmål ønskes afgjort, om den omhandlede nationale ordning er forenelig med EØF-traktatens principper og formål og med de traktatbestemmelser, der iværksætter dem.

Den franske regerings og Kommissionens indlæg har ikke tilføjet noget væsentligt til de argumenter, der allerede blev fremført for Domstolen i Cullet-sagen. Domstolen tog heri stilling til alle de omtvistede spørgsmål.

Af de grunde, der er anført i dommen af 29. januar 1985 i Cullet-sagen, er jeg herefter af den opfattelse, at de af Tribunal de grande instance de Verdun forelagte spørgsmål bør besvares således:

* Oversat fra engelsk.

- »1) EØF-traktatens artikel 3, litra f), og artikel 5 er ikke til hinder for en national ordning, hvorefter de nationale myndigheder fastsætter en mindstepris for detailsalg af brændstoffer.
- 2) En sådan ordning er i strid med EØF-traktatens artikel 30, når mindsteprisen udelukkende fastsættes på grundlag af de nationale raffinaderiers overtagelsespris, og denne er afhængig af den officielle listepris, som udelukkende beregnes på grundlag af de nationale raffinaderiers kostpris, såfremt brændstofpriserne på de europæiske markeder afviger mere end 8% fra denne kostpris.«

Det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse om parternes omkostninger i hovedsagerne. Der skal ikke træffes afgørelse om Den franske Republiks og Kommissionens omkostninger.